

Arrest

nr. 167 384 van 11 mei 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige kinderen X en X, op 24 december 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. MICHOLT en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 2 september 2014 hebben verzoekers in Dubai een toeristenvisum aangevraagd, waarmee ze op 29 september 2014 naar Italië zijn gereisd. Verzoekers zijn, volgens hun verklaringen, samen met hun minderjarige zoon M.R.K.A. (°1997) en twee dochters, België op 8 oktober 2014 binnengekomen, en dienden op 8 oktober 2014 een asielaanvraag in.

1.2. Op 28 oktober 2014 heeft de meerderjarige zoon van verzoekers, Y.R.K.A. (°1994), eveneens een asielaanvraag ingediend (RvV X).

1.3. Op 4 december 2015 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekend schrijven van 4 december 2015 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissing die luiden als volgt:

- ten aanzien van R.K.H.A.:

“Overdracht CGVS: 21/05/2015

U werd op 22 juli 2015 van 9.14u. tot 12.47u. en van 13.58u. tot 14.22u. gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Joost Depotter loco meester Sylvie Micholt, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabier die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Bagdad Al Jadeeda. Uw vader zou destijds onder het regime van Saddam Hoessein bij het Ministerie van Olie gewerkt hebben, maar zou daarnaast ook als autohandelaar actief geweest zijn. Na uw middelbaar onderwijs zou u besloten hebben niet verder te studeren en in de voetsporen van uw vader te treden. Sinds uw 25 jaar zou u zich bezig gehouden hebben met het aankopen en importeren van auto's en andere voertuigen uit de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), Jordanië, Turkije, enz.; landen die u bijgevolg geregeld voor zaken zou bezocht hebben. Daarnaast zou u ook passieve partner/aandeelhouder in een bouwbedrijf geweest zijn en sinds 2011 zou u in uw vrije tijd, i.e. gemiddeld 2 dagen per week, als sportfotograaf gewerkt hebben voor de krant Al Rased en dit tot aan uw vertrek uit Irak.

Op zich zou u geen problemen gekend hebben in Irak, noch als autohandelaar, noch als fotograaf. Wel zou u af en toe telefonisch benaderd zijn, met de boodschap dat alle soennieten uit Bagdad zouden verdreven worden; bedreigingen die u belachelijk zou geacht hebben en telkens in de wind zou geslagen hebben. Op 4 december 2012 zou uw zus Zaman en haar gezin evenwel op gruwelijke wijze om het leven gebracht zijn bij hen thuis. Naar het motief achter de moord zouden jullie op heden nog steeds het raden hebben. Evenmin zouden de ouders ooit gevat zijn. Nadien zou u eventjes met uw activiteiten als fotograaf gestopt zijn. In de loop van 2013 zou u op uw wagen ook een dreigbrief hebben aangetroffen, waarin stond dat alle soennieten uit Bagdad zouden uitgeschakeld en verdreven worden. Midden 2013 zou u vervolgens telefonisch door leden van Asaeb Ahl Al Haq (AAH) gecontacteerd zijn met de vraag om voor hen bepaalde pick-ups te regelen die in Irak niet beschikbaar zijn. Ook nadien bleven ze u contacteren, maar telkens zou excuses hebben weten te vinden. Begin juni 2014 zou u evenwel serieus in de problemen gekomen zijn nadat tussen 1 en 10 juni 2014 het Speicher incident plaatsvond. Na afloop zou u immers een dreigbrief ontvangen hebben waarin stond dat alle leden van Al Bu Nasser en Al Bu Ajili, uw stam, zouden uitgeschakeld worden. Hierop zouden jullie beslist hebben jullie woning te verlaten en onder te duiken bij een familielid van uw moeder te Shara Al Felistin. Omdat u voor uw leven en dat van uw familieleden vreesde, zou u op 30 augustus 2014 samen met uw vrouw, L. F. A. A. S. (...) en kinderen naar Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) gereisd zijn. Aldaar zouden jullie een Italiaans visum bekomen hebben, hetgeen jullie op 29 september 2014 zouden gebruikt hebben om via Rome (Italië) naar België te reizen. Op 8 oktober 2014 vroegen jullie hier uiteindelijk asiel aan. Uw zoon, Y. R. G. A. O. (...), die reeds enkele jaren bij zijn oom langs moederskant woonachtig was, zouden jullie evenwel te Bagdad achtergelaten hebben. Hij zou Irak pas nadien verlaten hebben en jullie op illegale wijze naar België achterna gereisd zijn.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u uw Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer, alsook dat van uw vrouw. Daarnaast legde u de identiteitskaarten van uw kinderen neer, uw rijbewijs, uw internationaal rijbewijs en het internationaal rijbewijs van uw vrouw, alsook jullie huwelijksakte, rantsoenkaart en attest van inschrijving van uw zoon Yousef aan de Technologische universiteit van Bagdad. Tot slot legde u uw badge van de krant neer, een kopie van de overlijdensakte van uw ouders, een kopie van een dossier ivm de moord op uw zus en haar familie (nationaliteitsbewijs, overlijdensakte, politiedossier en foto's), en enkele krantenartikels ivm het feit dat de bevolking na het Speicher incident opgezet worden tegen leden van de Al Bu Ajili clan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek stel ik vast dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst dient vermeld te worden dat op een asielzoeker de verplichting rust om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht

vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u en uw vrouw bij de aanvang van jullie gehoor uitdrukkelijk gewezen werden op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u en uw vrouw afgelegde verklaringen en de door jullie voorgelegde stukken duidelijk dat jullie niet voldaan hebben aan deze plicht tot medewerking.

Er werd tijdens uw gehoor, alsook dat van uw vrouw, L. F. A. A. S. (...), zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als op het Commissariaat-generaal, immers vastgesteld dat jullie geen eenduidig en waarheidsgetrouw beeld schiepen ivm jullie reisroute naar België alsook het moment waarop jullie Irak zouden verlaten hebben. Zo verklaarde zowel u als uw vrouw op de Dienst Vreemdelingenzaken dat jullie op illegale wijze via Turkije van Irak naar België reisden; verklaringen waarop jullie nadien, na confrontatie met het feit dat jullie in Dubai een Italiaans visum bewaarden, dienden terug te komen (Verklaring DVZ, 22 oktober 2014, pp. 11-14; Verklaring DVZ, L. F. A. A. S., 22 oktober 2014, pp. 11-14; Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 7; 9-10; Gehoorverslag CGVS, L. F. A. A. S., 22 juli 2015, pp. 3-4). Op het Commissariaat-generaal gaf u aan dat jullie hierover inderdaad gelogen hadden en dat u nu wel de waarheid zou vertellen (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 7; 9-10), maar bleek u dit naderhand opnieuw niet te doen. Zo beweerde u dat jullie in juni 2014 jullie huis in Bagdad Al Jadeeda verlieten en onderdoken bij een verwante van uw moeder te Shara Al Felistin tot jullie op 30 augustus 2014 naar Dubai zouden gereisd zijn (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 7; 9-10; 15; 17-18), terwijl uw vrouw stelde dat u na de bedreigingen in juni 2014 reeds naar Dubai vertrok en nadien slechts kort naar Irak terugkeerde om uw gezinsleden te komen halen (Gehoorverslag CGVS, L. F. A. A. S., 22 juli 2015, pp. 3-4; 7). Hiermee geconfronteerd (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 17-18), diende u opnieuw toe te geven dat u niet de waarheid had verteld. U stelde dat u Irak inderdaad reeds in juni 2014 had verlaten richting Dubai en dit voor 7 à 10 dagen – hetgeen opnieuw niet strookte met de verklaringen van uw vrouw in dit verband (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 17-18; Gehoorverslag CGVS, L. F. A. A. S., 22 juli 2015, pp. 3-4; 7). Ook vroeg u zich af – alsof u zich nog steeds niet bewust was van het belang waarachtige verklaringen af te leggen ivm het moment van jullie vertrek uit Irak en jullie eigenlijke reisroute – wat nu juist het probleem was gezien jullie uiteindelijk toch allemaal naar Dubai waren gegaan (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 17-18).

Dit alles is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere/recente verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Uw recent verblijf is immers van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van recent verblijf in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie voor zijn komst naar België, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die er zich zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over het moment van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, zijn eerdere verblijfplaatsen, alsook zijn reisroute onsamenhangende en tegenstrijdige verklaringen aflegt, brengt zijn algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang en maakt het voor de asielinstanties onmogelijk vast te stellen of hij al dan niet nood heeft aan internationale bescherming. Daarnaast maakte hij het evenzeer onmogelijk vast te stellen of er een risico op ernstige schade bestaat, of hij al dan niet de mogelijkheid heeft zich elders te vestigen waar geen zo een risico bestaat, en maakt hij bijgevolg niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Dat u en uw vrouw beslisten hierover niet meteen de waarheid te vertellen, elkaar vervolgens nog tweemaal tegenspraken ivm het moment waarop jullie Irak zouden verlaten hebben (cfr. supra); alsook het feit dat uw zoon Yousef de laatste jaren elders in Bagdad zou gewoond hebben, jullie hem in Bagdad zouden achtergelaten hebben en hij jullie op eigen houtje van Irak naar België achterna reisde (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 4-5; 9-10); en uw verklaringen en die van uw zoon Yousef aangaande de plaatsen waar hijzelf en jullie de laatste jaren en maanden voor jullie vertrek zouden gewoond hebben niet met elkaar stroken (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, p. 4-5; 9-10; Gehoorverslag CGVS, Y. R. G. A. O., 30 april 2015, p. 8), doet het Commissariaat-generaal dan ook vermoeden dat u en uw familieleden Irak reeds op een eerder tijdstip hebben verlaten. Dat zowel u als uw vrouw over een internationaal rijbewijs beschikken dat dateert uit 1999-2000, terwijl er geen voor de hand liggende redenen zijn waarom uw vrouw (op dat moment) een internationaal rijbewijs nodig zou gehad hebben; en jullie daarenboven nalieten om klaarheid te scheppen ivm het moment van jullie vertrek uit Irak en jullie eigenlijke reisroute dmv het neerleggen van jullie paspoorten – waarvan u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog zei dat ze bij de smokkelaar in Turkije waren achtergebleven en waarvan het Commissariaat-generaal vermoedt dat u ze nog steeds in uw bezit hebt gezien jullie er mee van Dubai naar België reisden – versterkt enkel dit vermoeden. Dat u jullie

paspoorten zou verscheurd hebben na aankomst in België (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 11-12; 18-19), acht het Commissariaat-generaal dan weer weinig waarschijnlijk, te meer van iemand die om professionele redenen veel reisde toch mag verwacht worden dat hij het belang van paspoorten kent (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 5-6; 11-12; 18-19).

U hebt het voor het Commissariaat-generaal dan ook onmogelijk gemaakt om vast te stellen of u en uw familieleden in Irak verbleven op het moment van de door jullie aangehaalde problemen en/of jullie omwille van de door jullie aangehaalde asielmotieven al dan niet nood hebben aan bescherming.

Verder dient hier nog aan toegevoegd te worden dat uit consultatie van uw Facebookprofiel, alsook dat van uw vrouw en kinderen, blijkt dat het Commissariaat-generaal het tot dusver bij het rechte eind had. Zo ondersteunen jullie Facebookprofielen niet enkel voorgaande vaststellingen van het Commissariaat-generaal, tevens blijkt er uit dat jullie samen met jullie kinderen, uw zoon Yousef inclusief, minstens de laatste drie jaren, i.e. minstens sinds begin 2012, en dus mogelijk al veel langer, in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) woonachtig waren, jullie aldaar een volwaardig socio-economisch leven hadden te Al Fudjayra, Dubai, enz. ; en dat jullie kinderen daar school liepen (zie documenten toegevoegd aan uw administratief dossier).

Gelet op dit alles hebt u met andere woorden niet aannemelijk gemaakt tot op het door u en uw familieleden aangehaalde moment in Irak te hebben verbleven. Gelet op uw recent verblijf in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) en de ongeloofwaardigheid van uw recente verblijf in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u en uw familieleden in de jaren voor jullie komst naar België, i.e. minstens sinds begin 2012, in Bagdad hebben verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u en uw familieleden gegronde redenen zouden hebben om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jullie bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Niettemin volstaat het voor een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, niet louter te verwijzen naar zijn Iraakse nationaliteit. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt echter zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

U werd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, p. 2). Bovendien werd u in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er ernstige twijfels bestonden aangaande uw recent verblijf in Bagdad, Irak (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 11-12; 18). U werd er eveneens op gewezen dat het gegeven dat u niet recent uit Bagdad, Irak afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het Commissariaat-generaal de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 18-19). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het Commissariaat-generaal niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 18-19). Telkens hield u evenwel vol dat u de waarheid had verteld, dat u tot juni 2014 in Bagdad zou gewoond hebben, en dat u pas nadien naar Dubai zou vertrokken zijn.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u en uw familieleden verbleven hebben voor jullie komst naar België. Desondanks het feit dat het Commissariaat-generaal u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook

na confrontatie met de bevindingen van het Commissariaat-generaal volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt stelde u het Commissariaat-generaal niet in staat na te gaan wanneer en om welke redenen u en uw familieleden jullie werkelijke streek van herkomst/laatste streek van verblijf in Irak verlaten hebben, en waar, op welke basis en in welke omstandigheden u en uw familieleden voor jullie aankomst in België leefden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u het onmogelijk vast te stellen of er in hoofde van u en uw familieleden een risico op ernstige schade bestaat, of jullie al dan niet de mogelijkheid hebben zich elders te vestigen waar geen zo een risico bestaat, en maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat jullie nood hebben aan subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 18-19), dit opdat het Commissariaat-generaal zou kunnen inschatten of u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

In het licht van het voorgaande kan trouwens nog opgemerkt worden dat, los van al het bovenstaande, de door u aangehaalde asielmotieven sowieso niet van die aard zijn om in hoofde van uw persoon, en van uw familieleden, van een gegronde vrees voor vervolging te kunnen spreken.

Het loutere feit dat uw zus en haar familieleden in december 2012 bij hen thuis zouden vermoord zijn – een gebeurtenis die het Commissariaat-generaal niet betwist – is op zich niet afdoende om aan te nemen dat u en uw familieleden in het geval van een terugkeer naar Irak hetzelfde lot zou te beurt vallen. Zo verkeert het Commissariaat-generaal door u toedoen in het ongewisse of jullie op dat moment nog steeds in Irak verbleven (cfr. supra), en wisten daarenboven noch u, noch uw vrouw of uw zoon, duidelijk aan te geven waarom uw zus en haar familieleden zouden vermoord zijn. Uzelf stelde geen idee te hebben van de achterliggende reden (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 13-14), terwijl uw vrouw verklaarde dat de man van uw zus voorafgaand aan de moord bedreigingen zou ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, L. F. A. A. S., 22 juli 2015, pp. 5-6); en uw zoon aanhaalde dat jullie hen voorafgaand nooit van problemen hadden horen spreken, er in die periode ook veel gewelddadige diefstallen plaats zouden gevonden hebben en hun dood mogelijks het gevolg was van het feit dat u niet met uw werk als fotograaf voor de krant Al Rased zou gestopt zijn nadat u hiertoe eerder aangemaand zou zijn (Vragenlijst CGVS, Y. R. G. A. O., 23 oktober 2014, pp. 1-2; Gehoorverslag CGVS, Y. R. G. A. O., 30 april 2015, pp. 7; 15-16). Deze uiteenlopende verklaringen tonen met andere woorden geenszins aan dat de moord op uw zus en haar familieleden niet het gevolg zou geweest van het willekeurige geweld dat Bagdad toen kenmerkte. Daarenboven blijkt ook nergens uit jullie verklaringen dat jullie na de moord op uw zus en haar familieleden zelf geviseerd werden en/of dat jullie in het geval van een terugkeer naar Irak om dezelfde redenen als uw zus zouden geviseerd worden.

Daarnaast dient aangehaald te worden dat u evenmin aannemelijk wist te maken dat u als gevolg van uw professionele activiteiten in Irak een gegronde vrees voor vervolging heeft. Zo stelde u autohandelaar te zijn geweest die sinds 2011 tijdens zijn vrije tijd af en toe als fotograaf voor de krant Al Rased zou gewerkt hebben. Uit uw verklaringen bleek echter al snel dat u zich voor voornoemde krant enkel zou beziggehouden hebben met het nemen van foto's bij voetbalwedstrijden en culturele activiteiten, en dat u zelf geen artikels zou geschreven hebben (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 12-13). Bijgevolg is het niet aannemelijk dat er omwille van uw activiteiten als fotograaf voor de krant Al Rased automatisch een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van uw persoon bestaat en u omwille van uw profiel sowieso een verhoogd risico loopt om geviseerd te worden. Daarenboven dient u om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus ook aannemelijk te maken dat u op dat moment nog steeds in Irak verbleef – hetgeen u geenszins gedaan hebt (cfr. supra) – en dat u omwille van uw profiel het slachtoffer zou geweest zijn van vervolgingsfeiten in de vluchtelingenrechtelijke zin, of er, omwille van een bepaalde reden, in de toekomst aan blootgesteld zou worden.

Hierin bent u evenwel niet geslaagd. Zo stelde u zelf dat u van 2011 tot aan uw vertrek uit Irak actief zou geweest zijn als fotograaf, met uitzondering van een periode na de moord op uw zus en haar familieleden (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, p. 12); dat u voorafgaand aan de moord op uw zus

nooit bedreigd zou geweest zijn en/of problemen zou gekend hebben omwille van uw activiteiten als fotograaf (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 14-15); en dat zowel de telefonische bedreigingen die u voor de moord op uw zus zou gekregen hebben als de dreigbrief die u in 2013 op uw auto zou teruggevonden hebben algemeen van aard waren. Met name dat ze inhielden dat alle Soennieten van Bagdad verdreven dienden te worden (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 14-15). Dit staat evenwel in schril contrast met de beweringen van uw vrouw en uw zoon Yousef. Uw vrouw beweerde immers dat u van 2010 tot kort na de moord op uw zus aan de slag zou geweest zijn als fotograaf, met name tot er op uw auto een dreigbrief zou achtergelaten zijn waarin u aangemaand zou geweest zijn met uw werk als fotograaf te stoppen, en dat u uw werkzaamheden nadien nooit meer zou hervat hebben (Gehoorverslag CGVS, L. F. A. A. S., 22 juli 2015, pp. 6-7); terwijl Yousef stelde dat u omwille van uw activiteiten als fotograaf verschillende keren door leden van milities zou benaderd zijn om u aan te manen uw activiteiten te staken, hetgeen u volgens hem in september 2012 ook zou gedaan hebben (Gehoorverslag CGVS, Y. R. G. A. O., 30 april 2015, pp. 5; 12-15). Dat jullie elkaar in dit verband dermate tegenspreken en u zelf stelde dat u nooit bedreigd te zijn geweest en/of problemen te hebben gekend omwille van uw activiteiten als fotograaf, doet het Commissariaat-generaal dan ook concluderen dat het allesbehalve aannemelijk is dat u omwille van uw activiteiten als fotograaf vervolgd zou geweest zijn of in de toekomst aan vervolging blootgesteld zou worden.

Wat betreft het feit dat u als autohandelaar in de loop van 2013 telefonisch zou gecontacteerd zijn door leden van de militie Asaeb Ahl Al Haq met de vraag om voor hen bepaalde pick-ups te regelen (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 14-15), merkt het Commissariaat-generaal op dat het door uw toedoen in het ongewisse verkeert of jullie op dat moment nog steeds in Irak verbleven (cfr. supra), en dient vast te stellen dat u dit probleem aanvankelijk in juli/augustus 2013 situeert, terwijl u nadien stelde dat het zich eerder in april/mei 2013 voordeed (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 14-15). Voorts merkt het Commissariaat-generaal op dat dit een probleem van louter gemeenrechtelijke/criminele aard betreft dat op zich geen verband houdt met één van de criteria uit de Vluchtelingenconventie in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben op basis van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U stelde immers dat ze op zoek waren naar een bepaald soort pick-up en ze u gecontacteerd zouden hebben omdat u geregeld voertuigen uit de Golfstaten importeerde (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 5-6; 14-15).

Tot slot dient aan dit alles nog toegevoegd te worden dat het geenszins aannemelijk is dat u en uw familieleden begin juni 2014 jullie woning te Bagdad Al Jadeeda zouden hebben moeten verlaten omdat jullie als lid van de Al Bu Ajili clan na het Speicher incident met de dood bedreigd zouden geweest zijn, en dit jullie vluchtaanleiding uit Irak betrof (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 14-16), daar het om te beginnen erg onwaarschijnlijk is dat jullie op dat moment nog steeds in Irak verbleven (cfr. supra). Daarenboven stelde u dat het incident tussen 1 en 10 juni 2014 plaats had, dat jullie in die periode een dreigbrief zouden ontvangen hebben (Gehoorverslag CGVS, 22 juli 2015, pp. 14-16), terwijl uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt dat het Speicher incident plaatsvond van 12 tot 15 juni 2014, uw zoon Yousef hiervan geen melding maakte, en beweerde dat er na het Speicher incident een boodschap op de muur van jullie huis te Bagdad Al Jadeeda zou aangebracht zijn (Gehoorverslag CGVS, Y. R. G. A. O., 30 april 2015, p. 8). Dat jullie verklaringen ook op dit vlak weer uiteenlopen, en u de dreigbrief in kwestie evenmin wist neer te leggen, versterkt nogmaals het vermoeden van het Commissariaat-generaal, met name dat het erg onwaarschijnlijk is dat jullie op dat moment nog steeds in Irak verbleven (cfr. supra) en dit probleem jullie vluchtaanleiding uit Irak betrof. Dat u en uw familieleden in het geval van een terugkeer naar Irak als lid van de Al Bu Ajili clan zouden vervolgd worden, wist u niet aan te tonen. U legde wel enkele krantenartikels neer ivm het Speicher incident en het feit dat de Al Bu Ajili clan alle betrokkenheid hierbij ontkent, maar legde geen overtuigende verklaringen af of documenten neer waaruit blijkt dat leden van de Al Bu Ajili clan sindsdien zouden gevisieerd worden. Noch beschikt het Commissariaat-generaal op heden over dergelijke informatie.

Los van het bovenstaande is het gelet op dit alles dus hoe dan ook niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon, en van uw familieleden, een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kunnen jullie de vluchtelingenstatus sowieso niet toegekend worden.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten – met name jullie identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, rijbewijs en internationaal rijbewijs, alsook jullie huwelijksakte, rantsoenkaart, en attest van inschrijving van uw zoon Yousef aan de Technologische universiteit van Bagdad – vermogen bovenstaande appreciatie niet te wijzigen, daar ze louter jullie identiteit en nationaliteit bevestigen, welke door het Commissariaat-generaal geenszins worden betwist. De andere door u neergelegde documenten – met name uw badge van de krant, een kopie van de overlijdensaktes van uw ouders, en een kopie van een dossier ivm de moord op uw zus en haar familie (nationaliteitsbewijs, overlijdensakte, politiedossier en

foto's) – doen dit evenmin gezien het Commissariaatgeneraal noch het feit dat u als fotograaf zou gewerkt hebben, noch het overlijden van uw zus, haar familie, en uw ouders betwist. De bewijswaarde van de krantenartikels ivm het Speicher incident en de betrokkenheid van de Al Bu Ajili clan werd hierboven reeds besproken.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat zelfs indien aan jullie recent verblijf in Bagdad, Irak al geloof zou kunnen gehecht worden, quod non, u en uw familieleden hoe dan ook niet in aanmerking zouden komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In het dossier van uw vrouw, L. F. A. A. S. (...), en dat van uw zoon Y. R. G. A. O. (...) werd eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- ten aanzien van A. S. L. F. A.:

"Overdracht CGVS: 21/05/2015

U werd op 22 juli 2015 van 12u54 tot 13u54 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Joost Depotter loco Meester Sylvie Micholt, was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Arabische die de Iraakse nationaliteit bezit en afkomstig is uit Hay Al Zeyouna, Bagdad. Na uw huwelijk in 1993 met R. K. H. A. O. (...) nam u uw intrek bij uw man te Bagdad Al Jadeeda, Bagdad. U was huisvrouw, maar werkte af en toe als freelance fotograaf bij huwelijken en vrouwenbijeenkomsten. Uw man zou na zijn middelbaar onderwijs besloten hebben niet verder te studeren en in de voetsporen van zijn vader te treden. Sinds zijn 25 jaar zou hij zich bezig gehouden hebben met het aankopen en importeren van auto's en andere voertuigen uit de Verenigde Arabische Emiraten, Jordanië, Turkije, enz.; landen die hij bijgevolg geregeld voor zaken zou bezocht hebben. Daarnaast zou hij ook passieve partner/aandeelhouder in een bouwbedrijf geweest zijn en in 2011-2012 zou hij in zijn vrije tijd ook als sportfotograaf gewerkt hebben voor de krant Al Rased.

Op zich zouden jullie geen problemen gekend hebben in Irak. Op 4 december 2012 zou uw schoonzus Zaman en haar gezin evenwel op gruwelijke wijze om het leven gebracht zijn bij hen thuis, mogelijks nadat haar man eerder bedreigingen zou ontvangen hebben. Nadien zou uw man met zijn activiteiten als fotograaf gestopt zijn. In de loop van 2013 zou uw man op zijn wagen een dreigbrief hebben aangetroffen en iets later zou hij ook telefonisch door leden van Asaeb Ahl Al Haq gecontacteerd zijn. Begin juni 2014 zouden jullie pas serieus in de problemen gekomen zijn nadat begin juni 2014 het

Speicher incident plaats vond. Na afloop zouden jullie immers een dreigbrief ontvangen hebben waarin stond dat alle leden van Al Bu Nasser en Al Bu Ajili, de clan van uw man, zouden uitgeschakeld worden. Hierop zouden jullie beslist hebben jullie woning te verlaten en onder te duiken. Uw man zou enkele dagen later naar Dubai zijn vertrokken, terwijl u bij uw ouders in Zeyouna zou gaan wonen zijn. Omdat u voor uw leven vreesde, zou u op 30 augustus 2014 samen met uw man, die nog kortstondig naar Irak zou teruggekeerd zijn, en kinderen naar Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) gereisd zijn. Aldaar zouden jullie een Italiaans visum bekomen hebben, hetgeen jullie op 29 september 2014 zouden gebruikt hebben om via Rome (Italië) naar België te reizen. Op 8 oktober 2014 vroegen jullie hier uiteindelijk asiel aan. Uw zoon, Y. R. K. A. O. (...), die reeds enkele jaren bij zijn oom langs moederskant woonachtig was, zouden jullie evenwel te Bagdad achtergelaten hebben. Hij zou Irak pas nadien verlaten hebben en jullie op illegale wijze naar België achterna gereisd zijn.

Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u uw Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs neer, alsook dat van uw man. Daarnaast legde u de identiteitskaarten van uw kinderen neer, het rijbewijs van uw man, uw internationaal rijbewijs en het internationaal rijbewijs van uw man, alsook jullie huwelijksakte, rantsoenkaart en attest van inschrijving van uw zoon Yousef aan de Technologische universiteit van Bagdad. Tot slot legde u de badge van uw man bij de krant neer, een kopie van de overlijdensakte van de ouders van uw man, een kopie van het dossier ivm de moord op uw schoonzus en haar familie (nationaliteitsbewijs, overlijdensakte, politiedossier en foto's), en enkele krantenartikels ivm het feit dat de bevolking na het Speicher incident opgezet zou worden tegen leden van de Al Bu Ajili clan.

B. Motivering

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag steunt op de motieven die door uw man, R. K. H. A. O. (...), werden aangebracht. Aangezien inzake zijn asielaanvraag werd beslist dat aan jullie recent verblijf in Irak voor jullie aankomst in België geen geloof kon gehecht worden en jullie aangehaalde problemen en ingeroepen vrees sowieso niet aannemelijk zijn, kan ook inzake uw asielaanvraag geen positieve beslissing worden genomen. Er zijn geen elementen voorhanden waarom u dient te vrezen voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) b) en c) van de Vreemdelingenwet.

De beslissing van uw man luidt als volgt: [idem bestreden beslissing R.K.H.A.]

In het dossier van uw zoon Y. R. G. A. O. (...) werd eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

In een aanvullende nota, bij aangetekend schrijven van 6 mei 2016 ter kennis gebracht aan de Raad, brengen verzoekers nog nieuwe elementen aan.

Aangezien deze na de sluiting van de debatten werden voorgelegd voldoen deze niet aan artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet en neemt de Raad deze niet in aanmerking.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In een eerste middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3 *juncto* 48/7 van de vreemdelingenwet, van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de materiële motiveringsplicht, minstens de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers gaan in op de elementen van de definitie van het begrip vluchteling en stellen daarbij dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben. Hun betoog behandelt het Speicher-incident, de moord op de zus en de familieleden van verzoeker, het beroep van verzoekers en het verblijf van verzoekers.

3.1.2. In een tweede middel trachten verzoekers aan te tonen dat zij in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.1.3. Verzoekers voegen ter staving van het betoog volgende stukken bij het verzoekschrift:

- een bericht op de website van het CGVS *“Tijdelijke beslissingsstop voor asielaanvragen van Irakezen”* van 3 september 2015 van cgvs.be (stuk 3),
- een artikel *“Ik vrees dat deze toestroom nog maar een voorproefje is”* van 16 september 2015 van knack.be (stuk 4),
- een uittreksel over de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad van het rapport *“Ambtsbericht Veiligheidssituatie in Irak”* van rijksoverheid.nl (stuk 5)
- een uittreksel uit *“Topical Note Iraq: Baghdad – the security situation as of February 2015”* van cgvs.be (stuk 6)
- een artikel *“Bombs across Baghdad kill nine people”* van 7 november 2015 van Reuters van trust.org (stuk 7)
- een artikel *“Bomb attack on Shi’ite pilgrims in Baghdad kills 7”* van 26 oktober 2015 van Reuters van trust.org (stuk 8)
- een artikel *“More than 50 killed in Iraqi car-bomb attacks”* van 5 oktober 2015 van Radio Free Europe Radio Liberty van ecoi.net (stuk 9)
- een artikel *“Nu asielzoekers terug naar Irak sturen is misdaad tegen de menselijkheid”* van 20 september 2015 van dewereldmorgen.be (stuk 10)
- een artikel *“Iraq: Investigate deadly Camp Liberty rocket attack”* van 30 oktober 2015 van Amnesty International van ecoi.net (stuk 11)
- een artikel *“Iraq tries to contain cholera outbreak west of Baghdad”* van 19 september 2015 van uk.reuters.com (stuk 12)
- een artikel *“Iraq tops ‘most dangerous’ place in world list”* van 22 juni 2015 van rt.com (stuk 13)
- een artikel *“Abuja, Cairo, Nairobi and Islamabad among 12 capital cities facing ‘extreme’ terrorism risks”* van 20 mei 2015 van maplecroft.com (stuk 14)
- een artikel *“Ga naar België, daar krijgt je gezin makkelijk asiel”* van 18 augustus 2015 van nieuwsblad.be (stuk 15)
- een artikel *“Overheid trok vluchtelingen zelf aan via nieuwe website”* van 5 september 2015 van nieuwsblad.be (stuk 16)
- een brief van 22 september 2015 van staatssecretaris Theo Francken (stuk 17)
- een uittreksel uit *“Memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 10 mei 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*, nr. 51-2478/001 (stuk 18)
- een artikel *“Tientallen gevluchte Irakezen keren vrijwillig terug”* van 17 september 2015 van Belga (stuk 19)
- een artikel *“As extremists withdraw in salahaddin, Iraq’s tribes demand justice”* van 22 oktober 2015 van niqash.org (stuk 21)
- een artikel *“Iraqi Forces Have ISIS on the Run in Tikrit”* van 12 maart 2015 van thefiscaltimes.com (stuk 22)
- een attest van verzoekers psycholoog M. THIRY van 5 mei 2015 (stuk 23)

3.1.4. In een aanvullende nota, bij aangetekend schrijven van 30 maart 2016 ter kennis gebracht aan de Raad, brengen verzoekers volgende stukken aan:

- een uittreksel uit een rapport *“Report on the Protection of Civilians in the Armed Conflict in Iraq”* van 11 januari 2016 van UNAMI van ohchr.org (stuk 24)
- een artikel *“Suicide bomb kills two Iraqi police, wounds senior officer”* van 12 januari 2016 van Radio Free Europe Radio Liberty van ecoi.net (stuk 25)
- een artikel *“Shiite militias flush with ‘Iranian cash’ now control portions of Baghdad”* van 23 januari 2016 van uk.businessinsider.com (stuk 26)
- een artikel *“ISIS attack on Baghdad mall kills 17”* van 11 januari 2016 van nytimes.com (stuk 27)
- een artikel *“Iraq: Suicide bomber kills eight near Shi’ite mosque in Baghdad”* van 9 december 2015 van Radio Free Europe Radio Liberty van refworld.org (stuk 28)
- een artikel *“Tientallen doden Bagdad na dubbele bomaanslag IS”* van 28 februari 2016 van ad.nl (stuk 29)

- een artikel *“UN: Hundreds of Iraqis killed in December, mostly in Baghdad”* van 1 januari 2016 van rudaw.net (stuk 30)

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers' asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en aangeeft waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoekers beperken hun betoog tot een loutere herhaling van de voorgehouden problemen in Bagdad die aanleiding zouden hebben gegeven tot hun vlucht in september 2014, met name het Speicher bloedbad in juni 2014, het beroep dat verzoekers in Bagdad zouden hebben uitgeoefend en de moord op het gezin van de zus van verzoeker in december 2012 in Bagdad. De Raad merkt echter op dat, daargelaten het feit dat het herhalen van het asielrelaas geen dienstig verweer is, dit betoog een overtollig motief betreft, aangezien verzoekers' beweerde recente herkomst uit Bagdad compleet ongeloofwaardig is en verzoekers niet aannemelijk maken dat zij de laatste jaren voor hun vertrek naar België nog in Bagdad zouden hebben verbleven. Verzoekster blijkt immers gedurende 2012, 2013 en 2014 in de Verenigde Arabische Emiraten te zijn gelokaliseerd, (Landeninformatie, stuk 2 L.F., p. 11 tot 82 van 91). Op 10 maart 2014 waren verzoeker bij het JW Marriott Hotel in Dubai (p. 11). Op 13 december 2013 waren verzoekers bij Kalba Corniche en op 12 december 2013 waren verzoekers bij Rotana Resort & Spa – Al Aqah Beach (p. 14); hierbij werd ook een foto geplaatst van verzoekers' dochters. Op 17 oktober 2013 was verzoekster bij Karam Beirut – Dubai Mall (p. 16). Op 15 februari 2013 was verzoekster in Rashidiyah, VEA (p. 29-31); hierbij werden ook foto's geplaatst met verzoekers' zonen. Op 8, 9 en 11 februari 2013 was verzoekster in Al-Fudjayra, VEA (p. 32-33). Op 1 februari 2013 was verzoekster in Ajman, VEA (p. 33). Op 25 januari 2013 was verzoekster in Al-Fudjayra, VEA (p. 34-35). Op 15 en 17 januari 2013 was verzoekster in Dubai (stad) (p. 36-37). Op 2, 4, 6, 14, 16, 21, 27, 28, 29 en 30 december 2012 en op 1 januari 2013 was verzoekster in Al-Fudjayra, VAE (p. 39-46). Op 2, 9, 22, 23, 30 november 2012 was verzoekster in Al-Fudjayra, VAE (p. 47-53); hierbij werden foto's geplaatst van het gezin. Op 24 oktober 2012 en 1, 2, 3, 5, 7, 9, 12, 13 en 14 september 2012 was verzoekster in Al-Fudjayra, VAE (p. 54-63). Op 18, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 31 augustus 2012 was verzoekster in Al-Fudjayra, VAE (p. 63-77). Op 20 augustus 2012 was verzoekers in Ajman, VAE (p. 75); hierbij werden foto's geplaatst van verzoekers' dochters. Op 19, 20, 22 juli 2012 was verzoekers in Al-Fudjayra, VAE (p. 80-82). Het betoog in het verzoekschrift dat verzoeker zelf heeft aangegeven dat hij veel in het buitenland is geweest en dat de familie soms ook meekwam, staat in schril contrast met de verklaringen in het CGVS-interview dat verzoeker alleen naar het buitenland ging, dat de familie niet meeging, enkel de laatste keer, als ze naar Dubai gingen en vandaar naar België kwamen met een visum. Verzoeker verklaart: *“Ik praat gewoon de waarheid.” “Een keer gingen we wel naar Dubai, als toeristen”*. Dat was dan zagezegd vóór het overlijden van zijn zus op 4 december 2012, voor 15 dagen. (CGVS-gehoorverslag, stuk 10A, p. 6). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof worden gehecht aan de voorgehouden problemen die zich zouden hebben voorgedaan in Bagdad sinds juli 2012.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers hun reële verblijfssituatie voor hun aankomst in België niet hebben willen verduidelijken, integendeel. Verzoekers hebben niet de waarheid verteld over hun verblijf voor de komst naar België. Ondanks het feit dat verzoekers uitgebreid de kans kregen hierover klaarheid te scheppen tijdens het DVZ-interview (CGVS-vragenlijst, stukken 19A-19B, p. 12), alsook tijdens het CGVS-interview (CGVS-gehoorverslag, stuk 10A, p. 2, 11-12 en 18-19; CGVS-gehoorverslag, stuk 10B, p. 7), blijven zij ook na confrontatie met de bevindingen van de Commissaris-generaal volharden in hun verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op verzoekers rust. Door een gebrekkige medewerking op dit punt verkeert de Raad, in navolging van de Commissaris-generaal, enerzijds niet in het ongewisse over waar verzoekers de jaren voor hun aankomst in België leefden, maar anderzijds wel in het gewisse onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij op een tot nu toe niet nader te bepalen datum Bagdad verlaten hebben.

De Raad herhaalt dat, daargelaten het feit dat het eenvoudig herhalen van het asielrelaas geen dienstig verweer is, dit een overtollig motief betreft, aangezien verzoekers' beweerde recente herkomst uit Bagdad voorafgaand aan de asielaanvraag ongeloofwaardig is. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan de voorgehouden problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maken verzoekers hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging hebben.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers' asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging hebben in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.4. De Raad brengt in herinnering dat overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dat de omzetting naar Belgisch recht is van de richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004, de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade. Artikel 18 van voormelde richtlijn bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt verleend *“aan een onderdaan van een derde land of staatloze die overeenkomstig de hoofdstukken II en V in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming”*. Overeenkomstig artikel 4 van hoofdstuk II (*“Beoordeling van verzoeken om internationale bescherming”*) van voormelde richtlijn *“mogen (de lidstaten) van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient”*, waarbij onder *“elementen”* wordt verstaan *“de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie in het bezit van de verzoeker over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom een verzoek om internationale bescherming indient”*. Het voordeel van de twijfel daarbij slechts wordt verleend wanneer is voldaan aan de volgende voorwaarden: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn overgelegd, of er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere relevante elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met beschikbare algemene en specifieke informatie die relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, tenzij hij goede redenen kan geven waarom hij dit heeft nagelaten, en e) vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”*. Overeenkomstig voormeld artikel 4.3 van de richtlijn 2004/83/EG vindt de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaats en daarbij wordt rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Dit blijft onverkort van toepassing onder de nieuwe richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers hun reële verblijfssituatie en leefomstandigheden gedurende jaren voor de aankomst in België niet wensten te verduidelijken. Verzoekers maken hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met hun persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers' werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voormelde tonen verzoekers niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP